

80

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 marca 1990 r.

w sprawie Katynia.

Na początku kwietnia bieżącego roku mija 50 lat od mordu w Katyniu. Polscy oficerowie, którzy w wyniku najazdu na Polskę w dniu 17 września 1939 r. dostali się do niewoli sowieckiej, zostali przez NKWD na rozkaz Stalina i ówczesnych władz ZSRR zamordowani. Dotychczas znane jest tylko jedno miejsce kaźni — las katyński, gdzie spoczywa ponad 4 tysiące polskich oficerów pochodzących z obozu w Kozielsku. Miejsca grobów pozostałych ofiar są nadal nie znane. Sprawa Katynia była pretekstem, który posłużył Stalinowi do zerwania stosunków dyplomatycznych z rządem Rzeczypospolitej Polskiej. Potem nastąpiło poddanie Polski brutalnej presji, narzucenie jej obcych wzorów i rządów.

Dziś, w dniach historycznych dla Europy Środkowej i Wschodniej, która odzyskuje wolność, musimy pamiętać o tych, którzy za wolność oddali życie. Polscy oficerowie zamordowani w Katyniu są symbolem losów wielu tysięcy Polaków. Odzyskująca suwerenność Polska powinna utrzymywać dobre stosunki ze wszystkimi sąsiadami. Muszą one jednak być oparte o poszanowanie prawdy i wyjaśnienie

wszystkich nie wyjaśnionych dotychczas kwestii, wśród których wymordowanie polskich oficerów i jeńców wojennych należy do najboleśniejszych. Powinno to stać się niezwłocznie przedmiotem odpowiednich decyzji i deklaracji rządu radzieckiego, a zwłaszcza określenia motywów popełnionej zbrodni, podania nie znanych jeszcze szczegółów i okoliczności oraz ujawnienia nazwisk winnych wydania i wykonania rozkazów.

Oczekujemy, że odnalezione zostaną groby oficerów polskich z obozów w Ostaszkowie i Starobielsku, że rodziny ofiar otrzymają zadośćuczynienie i że w Katyniu zostanie wzniesiony w imię zgody narodów pomnik dla uczczenia pamięci ofiar.

Parlament Rzeczypospolitej Polskiej składa hołd pamięci polskich oficerów, którzy padli ofiarą mordu katyńskiego, i obejmuje patronat nad uroczystymi obchodami rocznicy katyńskiej, które powinny otrzymać rangę najwyższą.

Marszałek Sejmu: w z. *T. Fiszbach*

81

UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 marca 1990 r.

w sprawie protestów wyborczych.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, po zapoznaniu się z protestami wyborczymi wniesionymi do Sądu Najwyższego w związku z wyborami do Senatu odbytymi w dniach 4 i 18 czerwca 1989 r., przebiegiem postępowania w tych sprawach, opiniami Sądu Najwyższego wyrażonymi na podstawie art. 91 ust. 3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej X kadencji, na lata 1989—1993 (Dz. U. Nr 19, poz. 102 i Nr 36, poz. 198) w związku z art. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 19, poz. 103) w postanowieniach odnoszących się do tych protestów, stwierdza, co następuje:

- 1) protest obywatelki Ewy Sas (sygnatura akt Sądu Najwyższego II COws 1/89), przy którego rozpatrzeniu Sąd Najwyższy wyraził opinię, że brak podpisów wyborców popierających zgłoszenie kandydata na senatora stanowi istotne naruszenie art. 42 ust. 2 ustawy z dnia

7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w związku z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, które uzasadnia odmowę rejestracji zgłoszenia kandydata na senatora w rozumieniu art. 46 ust. 2 Ordynacji wyborczej do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, nie może być uwzględniony.

- 2) protest obywatela Wacława Świdzkiego (sygnatura akt Sądu Najwyższego II COws 3/89), pozostawiony bez dalszego biegu przez Sąd Najwyższy w związku z tym, że został wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną (art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w związku z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej) — nie może być uwzględniony.

Marszałek Senatu: w z. *A. Wielowieyski*

82

UCHWAŁA Nr 36 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 marca 1990 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie określenia wykazu towarów i usług, na które ustala się ceny urzędowe.

Na podstawie art. 7 ust. 1 oraz w związku z art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 187 Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1989 r. w sprawie określenia wykazu towarów i usług, na które ustala się ceny urzędowe (Monitor Polski Nr 44, poz. 354), wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w ust. 1:

- a) w pkt 1 pod lit. d) po wyrazach „gaz przewodowy”

— dodaje się przecinek i wyrazy „z wyjątkiem gazu propan-butan”,

- b) w pkt 2:

- pod lit. b) dodaje się wyrazy „z wyjątkiem gazu propan-butan”,
- skreśla się lit. d);

- 2) skreśla się załącznik do uchwały.

- § 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*